

[Niels Mørk.]

nelle metoder. Heraf følger, at det kun er en meget lille del, som fremstilles på apotekerne på grundlag af en individuel lægerecept. Derfor kan det ikke mere være nødvendigt med den meget kostbare fremstillingsmetode på hvert eneste apotek i landet.

Den nuværende struktur for apotekervæsenet er jo kendetegnet ved, at samtlige apoteker i mindre eller større udstrækning er indstillet på fabrikation af lægemidler, samtidig med at de varetager selve distributionen af lægemidler. En sådan ordning må være særdeles personalekrævende og urationel i forhold til apotekets hovedopgave, som jo er at stå for detailhandelen af lægemidler. En omlægning af strukturen synes mig derfor meget påkrævet, og en overgang til en central ledelse af detailhandelen gennem et offentligt organ tror jeg er vejen til billigere lægemidler.

I den forbindelse er det måske på sin plads at understrege, at det er ikke småbeløb, omsætningen på apotekerne andrager. I dag ligger omsætningen på omkring 700 mill. kr. årlig.

Selv om jeg i modsætning til forslagsstillerne tror, at de største og hurtigste resultater kan opnås i detailledet, vil det formentlig være hensigtsmæssigt at koordinere en omlægning af engrosledet med en strukturændring i detailledet, som det, så vidt jeg er underrettet, allerede er sket i vort naboland Sverige.

Det vil nok for det offentlige være en meget vanskeliggere og langt mere kompliceret opgave at gå direkte ind i produktionen af lægemidler end at gå ind i detail- og engrosledet. Her spiller patentrettighederne og forskningsarbejdet en stor rolle, også fordi produktionen er fordelt mellem danske og udenlandske fabrikker.

De danske fabrikker fremstiller i mange tilfælde de lægemidler, som vi ellers er nødsaget til at importere fra udlandet, og ofte til en billigere pris end de udenlandske fabrikker. Der spares herved fremmed valuta, og der indtjenes også en ikke ubetydelig valuta til landet gennem eksport. For tiden andrager eksporten ca. 500 mill. kr. årlig. Hertil kommer indtjeningen ved de danske patentrettigheder og fra de datterselskaber, som findes i udlandet. Så vidt jeg ved, er Danmark efter Schweiz det største medicin-

eksporterende land, hvis eksportbeløbet sættes i forhold til indbyggerantallet. Også af samfundsmæssige grunde er det af betydning at bevare danske medicinalfabrikker på danske hænder dels af hensyn til vor hjemlige produktion, dels af hensyn til priserne. De udenlandske fabrikker er med hensyn til priserne helt suveræne, medens vi dog har nogen, men ikke tilstrækkelig, kontrol med priserne herhjemme. Jeg mener, at disse forhold må undersøges meget nøje. Måske bør man afvente, hvilke resultater svenskerne kommer til. Den svenske stat har jo som bekendt overtaget en del af lægemiddelindustrien.

Jeg kan med disse bemærkninger tilsige vor støtte til forslaget videre behandling i et udvalg.

Poul Schlüter: Om det forslag til folketingsbeslutning, som hr. Kurt Brauer m. fl. har fremsat, tror jeg man kan sige, at det i bedste fald næppe vil føre til noget godt, men i værste fald kan være særdeles skadeligt både set ud fra et forbrugersynspunkt og set i forhold til industriens og eksportens muligheder.

Det er jo et uhyre kortfattet forslag, især når man tænker på, hvor stor betydning det ville kunne få, hvis det gennemførtes. Konsekvenserne er ikke særlig klart skildret. Bemærkningerne er usædvanlig ufuldstændige, og fremsættelsestalen er et mesterværk i lakonisme. Fremsættelsestalen henviser alene til forslaget og bemærkningerne, og så postulerer man, at forslaget og bemærkningerne taler for sig selv. Det tør man dog nok sætte et spørgsmåltegn ved. Det er en usædvanlig overlegenhed, synes jeg, i forhold til et forslag af så stor rækkevidde.

Jeg kan på min gruppes vegne sige, at vi har ingen sympati for de tanker, som er indeholdt i forslaget, men vi er da naturligvis rede til at se nærmere på det i et udvalg.

Der er tre hovedled i forslaget. Det første er, at man går ind for, at detailhandelen med lægemidler skal drives af offentlig myndighed, og at apotekerne overtages af staten. Så vidt jeg kan se, er der i forvejen lovregler, som giver mulighed for en meget nøje kontrol med hele det danske apotekervæsen, og skulle man på det ene eller andet område føle, at disse regler ikke længere er tidssvarende, kan man jo ændre dem. Hr.